

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2010-618-0030

Dato: 27. april 2010

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 371 af 13. april 2010.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (SF).

(Alm. del).

Troels Lund Poulsen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 371:

Vil regeringen gennem OECD og EU arbejde for at ændre de internationale regnskabsstandarder, så virksomheder skal aflægge regnskab land for land, for at give både ulande og vestlige lande som Danmark bedre mulighed for at vurdere regnskaberne og opkræve lovpligtig skat?

Svar:

Reglerne for udarbejdelse af årsregnskaber (driftsregnskaber), herunder spørgsmålet om hvilke regnskabsstandarder regnskaber skal eller bør aflægges efter hører under økonomi- og erhvervsministerens ressort. Jeg har derfor indhentet følgende bidrag til besvarelsen fra Økonomi- og Erhvervsministeriet, som jeg i det hele kan henholde mig til:

”De internationale regnskabsstandarder, International Financial Reporting Standards (IFRS), der udarbejdes af den private organisation, International Accounting Standards Board (IASB) har siden 2005 været obligatoriske for alle børsnoterede virksomheder i EU ved udarbejdelsen af deres koncernregnskab. Standarderne kræves eller tillades anvendt i over 100 lande.

En ny regnskabsstandard - eller ændringer til en eksisterende standard - skal godkendes i EU ved en såkaldt komitologiprocedure, inden den bliver obligatorisk at anvende i EU. Det er Europa-Kommissionen, der afgør, om og hvornår en given standard skal forelægges for medlemslandene til afstemning, og det er Parlamentet og medlemslandene, som afgør, om standarden skal gennemføres i Europa.

Forinden IASB udsteder en ny eller ændret standard, har standarden bl.a. været udsendt i en åben høring, hvor alle organisationer og borgere m.v. kan afgive høringssvar. Der er ikke tradition for, at offentlige myndigheder i større udstrækning afgiver høringssvar på udkast til nye standarder.

Regnskabsstandarderne blev indført i EU for at styrke det indre kapitalmarked ved, at alle børsnoterede virksomheder udarbejder koncernregnskab efter de samme regler. Herved tilskyndes der til investeringer over grænserne. Ved at anvende et globalt regelsæt er det også nemmere for europæiske virksomheder at hente kapital på de internationale kapitalmarkeder.

Princippet i koncernregnskabet er, at det udarbejdes for en modervirksomhed og alle dens dattervirksomheder og præsenterer disse, som om der var tale om én samlet virksomhed.

Indførelse af krav om land for land rapportering i koncernregnskabet vil medføre, at den enkelte modervirksomhed tillige skal inkludere regnskaber for de enkelte dattervirksomheder heri. Antallet af dattervirksomheder og antallet af lande, de er hjemmehørende i, varierer kraftigt fra virksomhed til virksomhed. De største børsnoterede virksomheder kan således have dattervirksomheder i over 100 lande, og det kan dreje sig om over 1000 dattervirksomheder.

Forslag om rapportering land for land i koncernregnskabet har været bragt op overfor IASB, senest i forbindelse med det igangværende arbejde om nye regnskabsregler for olie- og gasindustrien, mineindustrien og tilsvarende industrier.

Økonomi- og Erhvervsministeriet, der er ressortministerium for erhvervsdrivende virksomheders aflæggelse af driftsøkonomiske regnskaber (årsregnskaber m.v.), har ikke nærmere kendskab til de diskussioner, der foregår i IASB om rapportering land for land. Det kan dog oplyses, at problematikken ikke har været rejst i det centrale regnskabsorgan, Accounting Regulatory Committee (ARC), der bistår Kommissionen med godkendelse af standarderne til anvendelse i EU, ligesom Økonomi- og Erhvervsministeriet ikke er informeret om, at der foregår diskussioner herom i OECD.

Det er Økonomi- og Erhvervsministeriets vurdering, at spørgsmålet om land for land rapportering i koncernregnskaber, der aflægges efter IFRS, indeholder en væsentlig række problemer.

Større åbenhed er isoleret set et gode, der vil kunne gavne såvel investorer som den samlede samfundsøkonomi.

På den anden side medfører forslaget også en række væsentlige ulemper. Bl.a. vil virksomheder med dattervirksomheder i mange lande få en meget omfattende og uoverskuelig rapportering, der som følge heraf også vil være meget byrdefuld.

Hertil kommer, at oplysninger i visse tilfælde – bl.a. hvor der er flere dattervirksomheder med forskellig aktivitet i det samme land – vil have meget begrænset informationsværdi, medmindre regnskabet opdeles pr. dattervirksomhed og suppleres med en nærmere beskrivelse af den enkelte dattervirksomheds aktiviteter, markedsforhold m.v. En rapportering, som giver mening, kan derfor blive overordentlig byrdefuld.

Herudover vil en række mere regnskabstekniske spørgsmål skulle afklares, herunder hvilke regnskabsprincipper land for land rapporteringen skal foretages efter. Også valget af regnskabsprincip (IFRS eller de for dattervirksomheden nationale regler) vil kunne medføre store byrder eller begrænset nytteværdi.

Endelig afviger IFRS ofte væsentligt fra de skattemæssige regler, og det regnskabsmæssige overskud kan derfor afvige væsentligt fra den skattepligtige indkomst i de enkelte år.

Set i lyset af de problemer en fuldstændig land for land rapportering i koncernregnskabet kan medføre, er det Økonomi- og Erhvervsministeriets opfattelse, at en stillingtagen bør afvente det arbejde med de internationale regnskabsstandarder, som pågår.”